

○

El Gobierno escúdase en que a autovía a Vigo afecta máis á conca do Verdugo que á do Miño para non explicar ao deputado o impacto sobre pozos e mananciais

A. Castroverde

14/10/2008

○

é corrente equivocarse de rúa, de portal, de piso e ata de estrada. Algo máis complicado é equivocarse de río. Pero, se se fai caso a un informe do Goberno, Gaspar Llamazares pegouse pouco menos que un mergullo parlamentario nun río equivocado ao preguntar polos mananciais e acuíferos que levará por diante a futura autovía Pontevedra-Vigo. Esta suposta equivocación, que Llamazares nunca cometeu, serviu de desculpa ao Executivo para aforrarse unha resposta detallada ao congresista sobre as repercusións finais da obra.

A preocupación polo impacto en canles, mananciais e capas freáticas das grandes infraestruturas -A-57, circunvalación, AVE e autovía Pontevedra-Vigo- foi reflectida nos últimos meses en decenas de comunicados e declaracións de veciños e entidades sociais. Antes do verán, o entón coordinador xeneral de Esquerda Unida preguntou por escrito ao Goberno sobre todos estes problemas.

Llamazares queixábase de que a declaración de impacto da autovía non tiña en conta a peculiaridade hídrica galega e mostraba inquietude polas repercusións en pozos artesáns, fontes e acuíferos. Tamén sinalaba que a infraestrutura pasará por puntos de captación de auga para consumo humano e regadío, e preguntaba polas accións para protexer recursos hídricos e capas freáticas.

Talvez o que menos se esperaba o deputado por Madrid é que o Goberno parase a súa iniciativa política a conca cambiada. O que vén dicirle o Executivo é que a conca autonómica do Verdugo, pola que pasa gran parte do percorrido da futura autovía, non depende da Administración Central, iso si, #obviar\\ o feito de que se trata dun proxecto financiado e deseñado por Fomento.

Dito en prosa oficial, «a maior parte dos posibles trazados de conexión de Pontevedra a través da autovía A-57 coa rede arterial de Vigo e o acceso ao aeroporto de Peinador discorren por territorio de Galicia Costa, onde a xestión e o control do dominio público hidráulico corresponden á comunidade autónoma de Galicia».

El «problema» do Miño

Con todo, a técnica de responder a conca cambiada deixa unha pequena físgoa aberta porque a autovía tamén atravesa xeografía hídrica baixo mando estatal. «No escaso territorio da conca do Miño que puidese verse afectado por devandita actuación [a autovía Pontevedra-Vigo] non consta a existencia de regadíos», asegura o Goberno sen reparar en pozos e mananciais.

El Ejecutivo tampouco parece ter moitos datos, a pesar de tratarse dunha actuación promovida por Fomento. «El documento coñecido pola Confederación Hidrográfica do Norte relativo á conexión Pontevedra-aeroporto de Peinador -di- é un estudo informativo do que queda por coñecer o estudo de impacto ambiental da actuación no que se concretarán a posibles afeccións aos recursos hídricos da zona e as medidas previstas para minimizalas». A partir destas medidas, a Confederación Hidrográfica «poderá pronunciarse con coñecemento» sobre a cuestión.

A pregunta de Llamazares, como as demais que formulan por esta vía os deputados, non ía dirixida especificamente á Confederación Hidrográfica senón ao Goberno, a pesar de que a resposta se fai recaer case en exclusividade sobre este ente.

Mentres se demoran os informes sobre estas cuestións, os colectivos veciñais seguen denunciando o impacto das infraestruturas sobre os recursos hídricos. Un dos últimos episodios produciuse en setembro cunha disputa ao redor dun pozo incluído nas obras do AVE Pontevedra-Vigo á altura de Ponche Sampaio. Nesta mesma zona, a Asociación de Naseiros Alvedosa denunciou o perigo que supoñen os recheos para o marisqueo e a explotación pesqueira da zona

España ha perdido casi el 60% de sus humedales costeros

Los ecologistas llaman a la conservación de estos frágiles ecosistemas tan importantes para preservar la biodiversidad

AGENCIAS / ELPAÍS.com - Madrid - 02/02/2009

Vista parcial del Parque Nacional de las Tablas de Daimiel. La Mancha Húmeda, uno de los humedales más singulares de España, considerado en 1980 Reserva de la Biosfera, anhela recuperar todo su esplendor. Su estado es extremadamente frágil.- EFE

Los humedales que hay actualmente en España, que albergan una gran variedad de especies animales y vegetales, y son lugares clave en las rutas migratorias de numerosas aves, no son más que "meros testimonios de lo que fueron en el pasado", asegura la Sociedad Española de Ornitología (SEO) en el Día Mundial de los Humedales. Esta organización denuncia que España ha perdido el 68% de sus lagunas de agua dulce y el 59% de sus humedales costeros.

SEO/BirdLife ha lanzado *Alas sobre agua*, un proyecto cuyo objetivo es que los humedales más importantes para las aves se encuentren en buen estado de conservación antes de diciembre de 2015. Para ello, reclama compromisos "firmes" de las administraciones para su preservación, que se adapten los consumos de agua a la capacidad de los ecosistemas y se modifique la legislación para recuperar los costes de los servicios de agua.

En la presentación hoy en Madrid de esta campaña, la ministra de Medio Ambiente y Medio Rural y Marino, Elena Espinosa, cuyo departamento apoya la iniciativa, ha destacado la necesidad de conservar estos espacios, "los más frágiles del planeta". Ha recordado su papel primordial en la recarga de acuíferos, como sumideros de CO₂, en el control de las inundaciones y para el mantenimiento de la biodiversidad, y ha señalado que España es el país con una mayor diversidad de humedales de Europa.

Aunque actualmente 63 zonas húmedas de España figuran en la Lista Ramsar - el convenio internacional que protege los humedales desde 1971 y que cada 2 de febrero conmemora la importancia de estas áreas naturales que están desapareciendo a gran velocidad-, Espinosa ha anunciado que se está tramitando la inclusión de otras ocho (cinco de Andalucía, dos de Murcia y una de Asturias) en esa lista.

Edologistas en acción ha aprovechado el Día Mundial de los Humedales para denunciar la "cada vez mayor presión" que "la contaminación industrial, el urbanismo y los vertidos urbanos y agrícolas" ejercen sobre estos espacios, "poniendo en riesgo su conservación y la posibilidad de autogestión y desarrollo de numerosos pueblos costeros"

Adena insta también a la conservación de los humedales, y recuerda que, hace cuarenta años, el Parque Nacional de Doñana, que hoy es un referente de conservación a escala mundial y un enclave paradigmático, era un humedal al borde de la desaparición. La protección de esta zona ha convertido Doñana en uno de los santuarios de aves más destacados de Europa, con más de 360 especies residentes y migratorias, que da cobijo además a una de las dos últimas poblaciones de lince ibérico de España, y que se ha convertido en "un notable motor para el desarrollo del entorno".

TRAXEDIA NO MAR As fugas do 'Prestige' ameazan a Galicia con máis mareas negras

El xigante que deixou o seu ronsel de destrución sobre as costas galegas aínda non dorme tranquilo nas profundidades do Atlántico. Portugal detectou xa dous grandes vertidos dos tanques do «Prestige».

Imaxe dun dos chorros de fuel que sae do 'Prestige' | Efe Tv

Logo de non dar crédito aos informes e análises do Instituto Hidrográfico de Portugal e de técnicos franceses e británicos, de refugar fotos vías satélite que constataban a vertedura dos tanques, de preferir desde o primeiro momento a teoría da solidificación do fuel fronte a outras hipóteses científicas, o Goberno español non tivo onte máis remedio que renderse ás evidencias e admitir que o Prestige continúa chuspindo a súa fatídica carga desde o seu leito submarino, a 3.500 metros de profundidade.

A proba definitiva chegou onte de man das imaxes captadas polo batiscafo francés Nautille durante a súa terceira inmersión para comprobar o estado da proa do buque. El revelador vídeo demostra que o fuel denso, viscoso e aínda líquido flúe de catro buracos localizados nos depósitos e tende a subir á superficie.

El informe técnico da exploración di o seguinte: «Atopándose a estrutura deformada e os ferros dobrados cara a dentro -quizais pola presión-, pénsase que o fuel está aínda arrefriándose. Observáronse catro regueros case solidificados con aspecto de plastilina en estiramento vertical». Deste informe despréndense varias conclusións: a primeira é que o fuel aínda non se ha solidificado, como demostra unha experimento realizado polo Cedre, o instituto francés de investigacións mariñas. A segunda, que a estrutura do buque está seriamente danada, o que pode provocar novas fugas de hidrocarburo no futuro. E a terceira, que cantidades non determinadas de fuel seguen aflorando desde o fondo de forma ininterrompida.

El vicepresidente primeiro do Goberno, Mariano Rajoy, referiuse onte ás imaxes captadas polo submarino tratando de manter un complexo equilibrio entre a postura inicial do Goberno e a elocuencia muda das prospeccións. Segundo Rajoy, da estrutura do petroleiro afundido «flúen catro regueros solidificados».

Mentres, a mancha densa de fuel de 42 quilómetros cadrados situada cerca do lugar do afundimento parece que vai dar un respiro á castigada costa galega. Os ventos do nordeste afastan momentaneamente o fuel procedente dos tanques que o Executivo relacionaba co combustible de propulsión do barco.

Nova vertedura

Con todo, o Instituto Hidrográfico de Portugal confirmaba a última hora da tarde a localización dunha nova mancha de 56 quilómetros cadrados no lugar do afundimento, orixinada polos afloramientos. As palabras do director do instituto portugués reflectían o dramatismo desta bomba ecolóxica latente. «El Prestige converteuse nun foco de risco de contaminación constante para todo o Atlántico», asegurou.

A pesar desta nova evidencia, as notas oficiais do Goberno español insistían onte en que non se observan manchas de chapapote no lugar do afundimento».

El gran reto consiste en dilucidar cal é a cantidade de fuel que permanece nos depósitos do Prestige. Non hai estimacións sobre a que aflorou do fondo, o Goberno asegura que recolleu 13.300 toneladas na costa e todo apunta a que a vertedura total ata o día do naufraxio supera as 20.000. Algúns técnicos aventuraban que no Prestige poderían permanecer entre 40.000 e 50.000 toneladas de hidrocarburo.